

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia i. Subleuatis Iesus oculis in cælum dixit: Pater, venit hora,
clarifica filium tuum &c. xliij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Rom. 8.

interpellandum pro nobis. Sic etiam ad Romanos scribit Apostolus: Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit? Quis accusabit aduersus electos Dei? Deus qui iustificat: Quis est qui condemnet? Christus Iesus qui mortuus est, imò qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. Complectimur igitur hanc Precationem memoria, eamq; cordi nostro imprimamus: & coniungamus cum ea etiam nostras preces, ut ea sustentati vincamus omnia seculi huius mala: & mente in cælum ad Deum Patrem, eiusq; unigenitum filium Adlocatum nostrum semper erecti, consequamur cælestia bona, benedictis Patris ab origine mundi præparata.

Matt. 25.

SENTENTIA I.

Sableuatis Iesus oculos in cælum, dixit: Pater, venit hora, clarifica filium tuum, ut filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne quod dedisti ei, det eis vitam æternam. Hæc est autem Vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti IESVM CHRISTVM.

PARACLESIS.

CAPVT
XLIII.Ioan. 16.
Heb. 2.

Christus D. N. de patientia verba faciens, proponit vnde exemplum accipiant. Propterea post hanc admonitionem ad orationem conuertitur, erudiens nos, ut in tētionibus, omnibus omissis, ad Deum eonfugiamus: omnem nostram in eo collocātes fiduciam. Ipse enim Pater, ait, amat vos. Et benignissimus Redemptor noster, non angelos, sed semen Abrabæ apprehendit,

hendit, verè homo factus: & per omnia (sine peccato
 nomen) fratribus, id est, nobis similis factus: ut miseri-
 cors fieret, & fidelis pontifex ad Deum, ut repropitia-
 ret delicta populi. In eo enim in quo passus est ipse &
 tantatus: potens est & eis qui tentantur auxiliari. Ideo
 inquit, Hæc est Vita æterna, ut cognoscant te solum
 Deum verum, & quem misisti IESVM CHRISTVM.
 Non loquitur de simplici cognitione, qua Deum quod
 Deus sit, & Iesum Christum quod filius hominis & fi-
 lius Dei sit, cognoscimus: sed de ea, qua per intellectum
 & affectum Deus apprehenditur. Quod utique tum
 fit, dum cognoscimus mysterium crucis, & susceptæ
 dispensationis ad redimendum genus humanum: nem-
 pe quomodo Deus pater nostræ salutis gratia proprio
 filio suo non pepercerit, sed pro nobis omnibus tradi-
 derit illum: cum quo etiam omnia nobis donavit. quo-
 modo ipse Filius Patri per omnia coequalis, splendor
 gloria, & figura substantia eius, formam serui acci-
 piens, in similitudinem hominum factus, & habitu in-
 uentus ut homo, humiliauerit semetipsum, factus obe-
 diens usque ad mortem, mortem autem crucis: ut fa-
 ctus omnibus obtemperatibus sibi causa salutis æternæ,
 appareat nunc vultui Dei pro nobis, Propitiator, In-
 terpellator, Aduocatus noster apud Deum, & propi-
 tiatio. Cùm itaque sic Deum cognouerimus atque in-
 tellectu apprehenderimus, reliquum est ut toto affectu,
 totoq; corde eum diligamus, colamus, & inuocemus: at-
 que omnem fiduciam ac spem nostram in ipso ponamus.
 Hæc cognitio verè Vita æterna est: quia verissima,
 certissima, atque ad eò unica via est ad Vitam æter-
 nam: & radix omnis boni, quod Deus est. Deus enim
 fons est bonorum omniũ: & apud eum fons vita, in quo
 Vita beata. Ad quam nos festinanter posse perdu-
 ci, so-

Rom. 8.

Heb. 1.
Philip. 2.

Heb. 5.9.

Psalm. 35.
August. lib.
de beata
Vita.

psal. 2.

ci, solida fide, alacri spe, flagrante charitate presumendum est. De Deo namque scriptum est: Beati omnes qui confidunt in eo.

SENTENTIA II.

Ego clarificavi te super terram: opus consummavi, quod dedisti mihi ut faciam: & nunc clarifica me tu Pater apud te ipsum, claritate quam habui, priusquam mundus fieret, apud te.

PARACLESIS.

CAPVT

XLV.

Cyrril. in
Ioan. lib. II.
cap. 15. 17.
1. Ioan. 2.
Heb. 4.

Quamuis ipse D. N. Iesus Christus, Deus natura etiam sit, tamen ut pontifex (in quantum homo est) pro nobis Patrem alloquitur: ut credamus eum & nunc paraclitum ac Propitiationem esse pro peccatis nostris, iuxta Ioannem. Ita nos credere Paulus etiam persuadet, dicens: Non habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris, tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato. Quoniam igitur ut homo, pontifex est, & simul immaculata etiam hostia, seipsum redemptionem pro vita hominum, quasi humani generis primitias Deo patri obtulit, ut in omnibus primus sit, iuxta diuinum Paulum. Offerri autem etiam genus nostrum rebelle, sanguine suo reconciliatum, & ad nouam vitam Spiritu sancto reformatum. Verum quoniam omnia ex Patre, per Filium, in Spiritu sancto efficiuntur: quamuis cum Patre simul spiritalia dona largiatur, ut mediator tamen & pontifex bona pro nobis petit. Quid vero petit? Pater, inquit, clarifica filium tuum. Et iterum: Ego clarificavi te super terram: opus consummavi, quod dedisti mihi ut faciam: & nunc clarifica me tu Pater, &c. Sed quod nunc opus, dicit, consummavit, quo a se Pater glorificatus est? Homo factus